

nu fungere, for lavt, og jeg tror heller ikke, der klages over, at de give Anledning til særlige Vanskeligheder. Men det er ganske morsomt, at det ærede Medlem i dette Tilfælde kræver flere Embedsmænd, medens jeg vilde nøjes med færre; det er set fra en anden Side, end vi ellers have set det.

Jeg har allerede fralagt mig den Udtalelse, at jeg skulde have sagt, at Landstinget ikke har Begreb om at styre 7,000 Mennesker. Om Landstinget vilde have ganske let ved det, ved jeg naturligvis ikke; jeg har ikke talt derom, men kun om Budgettet. Derimod nævnte det ærede Medlem, at et Jærnbanelokomotiv i England, som har 1500 Lokomotiver, nok har større Arbejdsstyrke end her, men ikke paa nogen Maade en tilsvarende. Men det kommer an paa, hvor mange der er indbefattet under den vedkommende Jærnbanes Arbejdsstyrke. Det ærede Medlem vil vide for det første, at Betjeningen i England er langt tarveligere i Togene end den, der historisk kræves hos os; men jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at i de 7,000 Følk, som her ere knyttede til Jærnbannerne, ere alle Værkstedsarbejdere, Maskinarbejdere, alle de, der egentlig ikke have med Driftstjenesten at gøre, alt, hvad der har med Banetjenesten, Maskintjenesten at gøre, regnet med. Vi have haft Opgørelser fra et andet Land, hvor de vare regnede fra, og hvor vi altsaa kun ved mange Underjøgelsjer kunde finde dem. Derved bliver Tallet doubleret. Jeg vil gøre opmærksom paa, at her ere de regnede med, og vil det ærede Medlem vide, hvorfor de maa regnes med, kan det læses ud af Lovforslaget. Det staar i Sammenhæng med, at der foreslaas Understøttelser, Pensioner til alle Følk, som ere knyttede til Jærnbanen i en hvilken som helst Stilling, og som have tjent i 10 Aar, og dem maa man derfor ogsaa tage med i sit Tal. Men jeg ved ikke, hvorledes de engelske Tal stille sig paa den Maade, jeg ved ikke, om det ærede Medlem kan oplhse det. Det har jo mindre at betyde, men vi maa i alt Fald komme til Enighed om, hvorledes Tallene beregnes her.

I denne Morgenstund har det ærede Medlem læst en Bekendtgørelse om, at Godstrafikken med Udførsel af Kreaturer til Rhinegnene vil fra den 25de ds. ikke gaa over de danske Statsbaner. Jeg skal sige, at jeg tør paastaa, at der er vist al Smødekommens i dette Anliggende. Hvorledes det hænger sammen med denne Bekendtgørelse, ved jeg ikke. Mig vedkommer kun Bekendtgørelsen, for saa vidt som den er udgaaet fra Statsbanerne, og det er umuligt, det kan ikke være Tilfældet; det tør

jeg sige paa Forhaand. Formodentlig er Sammenhængen den, at et eller andet Dampskibsselskab har bestemt sig til at sætte et Dampskib i Gang fra København til Kiel — det har der mange Gange været Tale om, naar Statsbanerne have skullet have Befordringen, enten helt over Land eller maaske med Omladning i Korsør. Jeg ved det ikke; jeg taler for saa vidt som den blinde om Farverne; men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at for saa vidt Bekendtgørelsen gaar ud paa, at det er nødvendigt at have Befordringsmidler til Naadighed for Forsendelsen af Kreaturer fra København til Kiel, kan ingen sige, hvilken Betydning en saadan Bekendtgørelse vil faa; man kan ikke en Gang sige, om Statsbanerne herefter ville faa Transporten. Det kan være — maaske det ærede Medlem kender de Mænd, som handle med dette Kvæg — at de have bestemt sig til at søge Kvæget forjendt ad en anden Vej; men det vedkommer ikke mig. Det vedkommer mig kun, om Statsbanen har taget denne Forsendelse paa rette Maade, og det er jeg sikker paa, den har.

Det ærede Medlem nævnte endvidere, at naar han har talt om Mistillid, er det saglig Mistillid. Det følger af sig selv. Hvad det ærede Medlem egentlig mener med borgerlig Mistillid, ved jeg ikke saa nøje. Her tale vi om Sagen, og man skal ikke fremdrage politiske Momenter i denne Sag, saa jeg synes, det har mindre Betydning.

Da det ærede Medlem atter kom ind paa Forsendelsen fra Tyskland hertil, gentager jeg, hvad jeg tillod mig at udtale i Gaar, at der her er Tale om en Eksportpræmie, som man har i Tyskland. Det ærede Medlem, der er saa kyndig i Jærnbanematerier, maatte dog ved en selvstændig Underjøgelse have kunnet tænke sig, at der var Tale om dette Forhold; thi det ærede Medlem ved jo, at vi i vort eget Land ogsaa kende dette Forhold ved Esbjerg, hvor man af Vandbrugshensyn giver en Subvention for Udførsel over Esbjerg til London dels ved nedsatte Jærnbanetakster, dels ved Betaling af Havpengene, dels ved Tilsyn med Kreaturerne; vi have altsaa ogsaa der en Eksportpræmie. Nu siger det ærede Medlem, at noget saadant set ikke kan komme i Stand, uden at man ved det her. Nej, selvfølgelig kan det ikke komme i Stand, uden at man ved det, det kan ikke komme i Stand uden en Forhandling, men Spørgsmaalet er, hvorledes man staar over for en saadan Forhandling. Jeg vil der gøre opmærksom paa, at de Forsendelser, for hvilke der gives Præmie i Tyskland, kunne kun forsendes over visse tyske Havne. Det eneste,